TEISINGUMO TEISMO (pirmoji kolegija) SPRENDIMAS

2021 m. spalio 28 d.*

„Apeliacinis skundas – Ieškinys dėl žalos atlyginimo – Deliktinė atsakomybė – Pasirengimo narystei paramos priemonė – Decentralizuotas valdymas – Europos kovos su sukčiavimu tarnybos (OLAF) vykdomas tyrimas – Patikrinimai vietoje – Reglamentas (Euratomas, EB) Nr. 2185/96 – 7 straipsnis – Galimybė susipažinti su kompiuteriniais duomenimis – Skaitmeninė techninė ekspertizė – Teisėtų lūkesčių apsaugos principas – Teisė būti išklausytam – Neturtinė žala“

Byloje C-650/19 P

dėl 2019 m. rugsėjo 3 d. pagal Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 56 straipsnį pateikto apeliacinio skundo

Vialto Consulting Kft., įsteigta Budapešte (Vengrija), atstovaujama *dikigoroi* D. Sigalas ir S. Paliou,

apeliantė,

dalyvaujant kitai proceso šaliai:

Europos Komisijai, atstovaujamai D. Triantafyllou, J. Baquero Cruz ir A. Katsimerou,

atsakovei pirmojoje instancijoje,

TEISINGUMO TEISMAS (pirmoji kolegija)

kurį sudaro pirmosios kolegijos pirmininko pareigas einantis Teisingumo Teismo pirmininkas K. Lenaerts, Teisingumo Teismo pirmininko pavaduotojas L. Bay Larsen (pranešėjas) ir teisėjas J. C. Bonichot,

generalinis advokatas G. Hogan,

posėdžio sekretorius R. Schiano, administratorius,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2021 m. vasario 10 d. posėdžiui,

susipažinęs su 2021 m. balandžio 15 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada,

priima šį

* Proceso kalba: graikų.

Sprendimą

1 Apeliaciniu skundu *Vialto Consulting Kft.* (toliau – *Vialto*) prašo panaikinti 2019 m. birželio 26 d. Europos Sąjungos Bendrojo Teismo sprendimą *Vialto Consulting / Komisija* (T-617/17, nepaskelbtas Rink., EU:T:2019:446; toliau – skundžiamas sprendimas); juo šis teismas atmetė jos ieškinį dėl žalos, tariamai patirtos dėl, kaip ji teigia, neteisėtų Europos Komisijos ir Europos kovos su sukčiavimu tarnybos (OLAF) veiksmų, susijusių su jos neįtraukimu į paslaugų teikimo sutartį Nr. TR2010/0311.01-02/001 (toliau – aptariama sutartis), atlyginimo.

Teisinis pagrindas

Reglamentas (Euratomas, EB) Nr. 2185/96

2 1996 m. lapkričio 11 d. Tarybos reglamento (Euratomas, EB) Nr. 2185/96 dėl Komisijos atliekamų patikrinimų ir inspektavimų vietoje siekiant apsaugoti Europos Bendrijų finansinius interesus nuo sukčiavimo ir kitų pažeidimų (OL L 292, 1996, p. 2; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k. 9 sk., 1 t., p. 303) 4 straipsnyje nurodyta:

„Patikrinimus ir inspektavimus vietoje parengia ir atlieka Komisija, glaudžiai bendradarbiaudama su atitinkamos valstybės narės kompetentingomis institucijomis, kurioms iš anksto pranešama apie patikrinimų ir inspektavimų objektą, tikslą ir teisinį pagrindą, kad jos galėtų suteikti visą reikalingą pagalbą. Šiuo tikslu atitinkamos valstybės narės pareigūnai gali dalyvauti vietoje atliekamuose patikrinimuose ir inspektavimuose.

Be to, jeigu atitinkama valstybė narė to pageidauja, Komisija gali atlikti patikrinimus ir inspektavimus vietoje kartu su valstybės narės kompetentingomis institucijomis.“

3 Šio reglamento 7 straipsnyje nustatyta:

„1. Komisijos inspektoriai, laikydamiesi nacionalinių teisės aktų ir tokiomis pat sąlygomis kaip ir nacionalinės administracijos inspektoriai, gali naudotis [susipažinti su] visais atitinkamų operacijų duomenimis ir dokumentais, kurie būtini, kad būtų tinkamai atlikti patikrinimai ir inspektavimai vietoje. Jie gali naudotis tokiomis pat inspektavimo priemonėmis kaip ir nacionalinės administracijos inspektoriai, pirmiausia kopijuoti tam tikrus dokumentus.

Atliekant patikrinimus ir inspektavimus vietoje pirmiausia gali būti tikrinami šie dalykai:

<…>

– Kompiuterių [kompiuteriniai] duomenys,

<…>

2. Jei reikia, valstybės narės Komisijos prašymu imasi tinkamų nacionaliniuose teisės aktuose numatytų atsargumo priemonių, ypač skirtų saugoti įrodymus.“

4 Šio reglamento 9 straipsnis suformuluotas taip:

„Jeigu 5 straipsnyje nurodyti ekonominės veiklos vykdytojai prieštarauja, kad būtų atliktas patikrinimas ar inspektavimas vietoje, atitinkama valstybė narė, laikydamasi nacionalinių taisyklių,

suteikia Komisijos inspektoriams tokią pagalbą, kurios jiems reikia, kad galėtų atlikti savo pareigas tikrindami arba inspektuodami vietoje.

Valstybės narės, laikydamosi nacionalinių teisės aktų, turi imtis visų būtinų priemonių.“

Sprendimas 1999/352/EB, EAPB, Euratomas

5 1999 m. balandžio 28 d. Komisijos sprendimo 1999/352/EB, EAPB, Euratomas dėl Europos kovos su sukčiavimu tarnybos (OLAF) įsteigimo (OL L 136, 1999, p. 20; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 1 sk., 3 t., p. 110) 2 straipsnio 1 dalies pirmoje pastraipoje numatyta:

„Tarnyba vykdo Komisijai suteiktus įgaliojimus atlikti išorės administracinius tyrimus siekiant sustiprinti kovą su Bendrijos finansiniams interesams kenkiančiu sukčiavimu, korupcija ir kita neteisėta veika, taip pat su kitomis Bendrijos nuostatas pažeidžiančiomis veiklos vykdytojų veikomis ar veikla.“

Reglamentas (EB) Nr. 718/2007

6 2007 m. birželio 12 d. Komisijos reglamento (EB) Nr. 718/2007, įgyvendinančio Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1085/2006, nustatantį Pasirengimo narystei pagalbos priemonę (IPA) (OL L 170, 2007, p. 1), 1 konstatuojamojoje dalyje nustatyta:

„Reglamento (EB) Nr. 1085/2006 (toliau – IPA reglamentas) tikslas – teikti pasirengimo narystei pagalbą ją gaunančioms šalims ir remti jų perėjimą nuo nurodyto reglamento II priedo prie I priedo ir paskiau – prie Europos Sąjungos narystės.“

7 Reglamento Nr. 718/2007 10 straipsnio 1 dalyje nurodyta:

„Jei 2, 3 ir 4 dalyse nėra numatyta kitaip, decentralizuotas valdymas, kai Komisija perduoda tam tikrų veiksmų valdymą pagalbą gaunančiai šaliai, bet pasilieka visą galutinę atsakomybę už bendrą biudžeto vykdymą pagal [2002 m. birželio 25 d. Tarybos reglamento] (EB, Euratomas) Nr. 1605/2002 [dėl Europos Bendrijų bendrajam biudžetui taikomo finansinio reglamento (OL L 248, 2002, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 1 sk., 4 t., p. 74)] 53c straipsnį ir atitinkamas EB sutarčių nuostatas, taikomas pagalbos įgyvendinimui pagal IPA reglamentą.

Teikiant pagalbą pagal IPA reglamentą, decentralizuotas valdymas taikomas bent jau konkursams, sutarčių sudarymui ir mokėjimams.

<…>“

8 Šio reglamento 21 straipsnio 1 dalis suformuluota taip:

„Pagalbą gaunanti šalis paskiria šias skirtingas įstaigas ir institucijas:

<…>

f) veiklos struktūrą pagal IPA komponentą arba programą;

<…>“

9 Minėto reglamento 28 straipsnyje numatyta:

„1. Kiekvienam IPA komponentui arba programai sukuriama veiklos struktūra, skirta pagal IPA reglamentą teikiamai pagalbai valdyti ir įgyvendinti.

Veiklos struktūra – tai įstaiga arba įstaigų grupė, veikianti pagalbą gaunančios šalies administracijoje.

2. Veiklos struktūra yra atsakinga už atitinkamos programos arba programų valdymą ir įgyvendinimą laikantis patikimo finansų valdymo principo. Tuo tikslu ji vykdo įvairias funkcijas, tarp jų:

<…>

f) organizuoja konkursų procedūras, dotacijų skyrimo procedūras, paskiau vykdomą sutarčių pasirašymą ir mokėjimus galutiniam pagalbos gavėjui bei pagalbos susigrąžinimą iš jo;

<…>“

Reglamentas (ES, Euratomas) Nr. 883/2013

10 2013 m. rugsėjo 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES, Euratomas) Nr. 883/2013 dėl Europos kovos su sukčiavimu tarnybos (OLAF) atliekamų tyrimų ir kuriuo panaikinami Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1073/1999 ir Tarybos reglamentas (Euratomas) Nr. 1074/1999 (OL L 248, 2013, p. 1) 3 straipsnis suformuluotas taip:

„1. Tarnyba vykdo Reglamentu (Euratomas, EB) Nr. 2185/96 Komisijai suteiktus įgaliojimus atlikti patikrinimus ir inspektavimus vietoje valstybėse narėse, o pagal galiojančius bendradarbiavimo bei abipusės pagalbos susitarimus ir kitus teisinius dokumentus – trečiosiose valstybėse ir tarptautinių organizacijų patalpose.

<…>

2. Kad nustatytų, ar yra Sąjungos finansiniams interesams kenkiančio sukčiavimo, korupcijos ar kitos neteisėtos veiklos, susijusios su susitarimu ar sprendimu dėl dotacijos ar sutartimi dėl finansavimo Sąjungos lėšomis, atvejis, Tarnyba, laikydamasi Reglamento (Euratomas, EB) Nr. 2185/96 nuostatų ir procedūrų, gali atlikti ekonominės veiklos vykdytojų patikrinimus ir inspektavimus vietoje.

<…>“

11 Šio reglamento 11 straipsnyje nustatyta:

„1. Tarnybai baigus tyrimą, vadovaujantis generalinio direktoriaus nurodymais, parengiama ataskaita. Toje ataskaitoje nurodomas tyrimo teisinis pagrindas, atlikti procesiniai veiksmai, nustatytos aplinkybės ir jų preliminarus teisinis kvalifikavimas, nustatytų aplinkybių numatomas finansinis poveikis, procesinių garantijų pagal 9 straipsnį laikymasis ir tyrimo išvados.

Kartu su ataskaita pateikiamos generalinio direktoriaus rekomendacijos dėl to, ar reikėtų imtis veiksmų. Tose rekomendacijose atitinkamais atvejais nurodomi institucijų, įstaigų, organų bei

agentūrų ir atitinkamų valstybių narių kompetentingų valdžios institucijų drausminiai, administraciniai, finansiniai ir (arba) teisminiai veiksmai ir visų pirma konkrečiai nurodomos apskaičiuotos susigrąžintinos sumos, taip pat nurodomas nustatytų aplinkybių preliminarus teisinis kvalifikavimas.

<…>

3. Po išorės tyrimo parengtos ataskaitos bei rekomendacijos ir visi svarbūs susiję dokumentai perduodami atitinkamų valstybių narių kompetentingoms valdžios institucijoms laikantis išorės tyrimus reglamentuojančių taisyklių ir prireikus perduodami kompetentingoms Komisijos tarnyboms.

<…>“

OLAF darbuotojams skirtos gairės dėl skaitmeninių techninių procedūrų

12 2016 m. vasario 15 d. OLAF darbuotojams skirtų gairių dėl skaitmeninių techninių procedūrų (toliau – OLAF gairės) 4 straipsnio 3 ir 4 dalyse nustatyta:

„3. Skaitmeninės techninės ekspertizės operacijos pradžioje SĮS [(OLAF dirbantis skaitmeninių įrodymų specialistas)] privalo: 1) užfiksuoti dokumentuose ir nufotografuoti visas skaitmenines laikmenas, kurių ekspertizė bus atliekama, taip pat fizinę aplinką bei išdėstymą; 2) parengti skaitmeninių laikmenų aprašą. Šis aprašas įtraukiamas į skaitmeninės techninės ekspertizės operacijos ataskaitą, prie kurios pridedamos nuotraukos.

4. Apskritai SĮS turėtų atlikti visą ekspertizės duomenų paėmimą iš 3 dalyje nurodytų prietaisų. Jeigu tai įmanoma, SĮS kartu su tyrėju turėtų peržiūrėti šių prietaisų turinį, siekdami nustatyti, ar juose gali būti duomenų, kurie gali būti svarbūs tyrimui, ir ar užtektų paimti tik dalį ekspertizės duomenų. Jeigu taip, SĮS gali atlikti tik dalinį ekspertizės duomenų paėmimą. Atliekant tapataus laikmenos atvaizdo paėmimą, parengiamas trumpas turinio aprašas ir nurodomas SĮS suteiktas bylos numeris.“

13 OLAF gairių 8 straipsnio 2 ir 4 dalyse numatyta:

„2. SĮS perkelia tapatų skaitmeninį atvaizdą į teismo ekspertizės laboratorijoje esantį ekspertizės bylų serverį. Taip perkelta byla tampa ekspertizės darbine byla. Kai tik parengiama ekspertizės darbinė byla, SĮS turi nedelsdamas apie tai informuoti tyrėją.

<…>

4. Kai jau galima naudotis ekspertizės darbine byla, tyrėjas per Bylų valdymo sistemos (toliau – BVS) ekspertizės duomenų užklausų modulį siunčia rašytines užklausas, siekdamas indeksuoti ekspertizės darbinę bylą, ir atitinkamais atvejais pasitelkia SĮS arba operatyvinės analizės specialistą, kad nustatytų tyrimui svarbius duomenis. Tokioje užklausoje turi būti aprašytas paieškos tikslas ir tyrėjo ieškomų įkalčių ir (arba) įrodymų pobūdis. Atsakydamas į tyrėjo rašytinę užklausą ir kartu su tyrėju SĮS iš ekspertizės darbinės bylos paima paieškos kriterijus atitinkančius duomenis, su kuriais tyrėjas gali susipažinti tik kaip su nekeičiamaisiais duomenimis.“

Ginčo aplinkybės

14 Skundžiamo sprendimo 1–23 punktuose išdėstytas ginčo aplinkybes, kiek tai reikalinga šiai bylai, galima apibendrinti taip, kaip nurodyta toliau.

15 *Vialto* yra pagal Vengrijos teisę įsteigta bendrovė, teikianti konsultavimo paslaugas privataus ir viešojo sektoriaus įmonėms ir kitiems subjektams.

16 2011 m. balandžio 22 d. Komisija su Turkijos Respublika sudarė finansavimo susitarimą pagal decentralizuoto valdymo taikant *ex ante* kontrolę sistemą, kuri buvo Turkijos Respublikos nacionalinės programos pagal Pasirengimo narystei pagalbos priemonės (toliau – PNPP) komponentą „Pereinamojo laikotarpio pagalba ir institucijų stiprinimas“ dalis. Paskirta veiklos struktūra, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 718/2007 21 straipsnį, buvo Turkijos administracijos įstaiga *Central Finance and Contracts Unit* (toliau – CFCU).

17 2013 m. gruodžio 17 d. *Europos Sąjungos oficialiojo leidinio* priede (OL 2013/S 244-423607) buvo paskelbtas ribotas konkursas *EuropeAid*/132338/D/SER/TR dėl išorės kokybės kontrolės paslaugų teikimo vykdant projektą TR2010/0311.01 „Digitization of Land Parcel Identification System“ (Žemės sklypų identifikavimo sistemos skaitmeninimas) (toliau – aptariamas projektas). Kvietime dalyvauti konkurse buvo nurodyta, kad perkančioji organizacija yra CFCU.

18 2014 m. rugsėjo 19 d. buvo nuspręsta sutartį, susijusią su šiuo konkursu, sudaryti su *Agrotec S.p.A*. kontroliuojamu konsorciumu (toliau – konsorciumas), kurį sudarė penki dalyviai, įskaitant *Vialto*. Konsorciumas su CFCU pasirašė aptariamą sutartį.

19 Pradėjusi tyrimą dėl įtarimų dėl korupcijos arba sukčiavimo vykdant aptariamą projektą OLAF nusprendė atlikti patikrinimus ir inspektavimus *Vialto* patalpose (toliau – patikrinimas vietoje).

20 2016 m. balandžio 7 d. OLAF dviem darbuotojams suteikė įgaliojimus atlikti patikrinimą vietoje ir skaitmeninę techninę ekspertizę. Pagal šiuos įgaliojimus patikrinimų vietoje tikslas buvo surinkti *Vialto* turimus įrodymus dėl galimo jos dalyvavimo tariamai vykdant korupcijos ir sukčiavimo veiksmus įgyvendinant aptariamą projektą. Skaitmenine technine ekspertize buvo siekiama gauti, be kita ko, visų *Vialto* skaitmeninių prietaisų, naudojamų administruojant aptariamą projektą, *Vialto* vadovybės ir jos darbuotojų susirašinėjimo el. paštu, specialių el. pašto dėžučių, naudojamų vykdant aptariamą projektą, taip pat *Vialto* tinkle esančių rinkmenų ar bylų, kurios gali būti reikšmingos tyrimui, tapačius skaitmeninius atvaizdus.

21 2016 m. balandžio 12–14 d. buvo atliktas patikrinimas vietoje ir skaitmeninė techninė ekspertizė. OLAF surašė kiekvienos patikrinimo dienos protokolą. 2016 m. balandžio 14 d. protokole buvo pažymėta, kad *Vialto* atsisakė pateikti OLAF tam tikrą informaciją. *Vialto* atstovas pasirašė kiekvieną protokolą, tam tikrais atvejais pateikdamas pastabas.

22 2016 m. gegužės 6 d. raštu *Vialto* pateikė OLAF skundą, jame ginčijo tam tikrą šiuose protokoluose esančią informaciją ir išdėstė dėl jos pastabas. 2016 m. liepos 8 d. raštu OLAF atsakė į šį skundą.

23 2016 m. rugsėjo 14 d. raštu OLAF pranešė *Vialto*, kad atliekant tyrimą dėl įtarimų korupcija arba sukčiavimu, kiek tai susiję su aptariamu projektu, ji yra laikoma suinteresuotuoju asmeniu, ir paragino ją per dešimt dienų pateikti pastabas.

24 2016 m. rugsėjo 23 d. raštu *Vialto* pateikė savo pastabas OLAF ir nurodė, kad veikė pagal taikytinas nuostatas ir laikėsi visų OLAF teisėtos galimybės susipažinti su jos duomenimis reikalavimų.

25 2016 m. rugsėjo 29 d. CFCU pranešė *Agrotec* apie patikrinimo vietoje *Vialto* patalpose eigą ir apie tai, kad pastaroji nesutiko leisti OLAF susipažinti su tam tikra informacija, kurios ši prašė tam, kad galėtų tinkamai atlikti tyrimą. Ji pridūrė, kad, OLAF nuomone, *Vialto* savo elgesiu pažeidė aptariamai sutarčiai taikytinų bendrųjų sąlygų (toliau – bendrosios sąlygos) 25 straipsnį, susijusį su Europos Sąjungos įstaigų atliekamais patikrinimais, kontrole ir auditu. Ji taip pat pažymėjo, kad situaciją OLAF nagrinėjo kartu su kompetentingomis Komisijos tarnybomis. Laikydamasi nuomonės, kad pagal bendrąsias sąlygas *Agrotec* yra vienintelis subjektas, su kuriuo ji palaiko ryšius dėl visų sutartinių ir finansinių klausimų, CFCU informavo šią bendrovę apie tai, kad stabdo jos išrašytų sąskaitų apmokėjimą bent jau iki OLAF tyrimo pabaigos.

26 2016 m. spalio 13 d. raštu Komisijos kaimynystės politikos ir plėtros derybų generalinis direktoratas (toliau – Plėtros GD) informavo CFCU apie bendrųjų sąlygų 25 straipsniui prieštaraujantį *Vialto* atsisakymą bendradarbiauti OLAF atliekant tyrimą, jos paprašė imtis būtinų priemonių pagal bendrąsias sąlygas ir šiuo tikslu apsvarstyti galimybę taikyti aptariamos sutarties arba jos dalies, kurią vykdo *Vialto*, vykdymo sustabdymą, kaip vieną iš galimų priemonių pagal bendrųjų sąlygų 25 ir 35 straipsnius. Jis pridūrė manantis, kad *Vialto* pagal aptariamą sutartį mokamos sumos negali būti finansuojamos iš Sąjungos biudžeto, ir paprašė CFCU šias sumas tiksliai nustatyti.

27 2016 m. lapkričio 9 d. raštu OLAF informavo *Vialto* apie tai, kad jos tyrimas buvo baigtas, jos galutinė tyrimo ataskaita perduota Plėtros GD kartu su rekomendacija šiam GD imtis tinkamų priemonių siekiant užtikrinti procedūrų ir sankcijų taikymą dėl *Vialto* įvykdyto šiurkštaus bendrųjų sąlygų pažeidimo.

28 2016 m. lapkričio 11 d. raštu CFCU informavo *Agrotec* apie OLAF tyrimo užbaigimą ir jos išvadą, kad *Vialto* pažeidė bendrųjų sąlygų 25 straipsnį. CFCU taip pat informavo *Agrotec* apie savo sprendimą neįtraukti *Vialto* į aptariamos sutarties visus aspektus ir toliau vykdyti šią sutartį, o ne laikytis Plėtros GD rekomendacijos sustabdyti tos sutarties vykdymą. Taigi CFCU paprašė *Agrotec* nedelsiant nutraukti *Vialto* veiklą ir imtis priemonių, būtinų siekiant ją pašalinti iš konsorciumo, t. y. parengti papildomą susitarimą prie aptariamos sutarties.

29 2016 m. gruodžio 5 d. CFCU adresuotame rašte *Vialto* užginčijo savo neįtraukimą į aptariamą sutartį. 2017 m. sausio 10 d. raštu CFCU jos argumentus atmetė.

30 2016 m. gruodžio 13 d. CFCU ir *Agrotec* pasirašė papildomą susitarimą prie aptariamos sutarties, siekdamos pašalinti *Vialto* iš konsorciumo narių sąrašo ir nustatyti atitinkamas, be kita ko, finansines, pasekmes.

Ieškinys Bendrajame Teisme ir skundžiamas sprendimas

31 2017 m. rugsėjo 7 d. Bendrojo Teismo kanceliarija gavo *Vialto* ieškinį; juo ši bendrovė prašė priteisti iš Komisijos 320 944,56 EUR ir 150 000 EUR žalos atlyginimą, siekiant atlyginti tariamai patirtą atitinkamai turtinę ir neturtinę žalą, padarytą tariamai neteisėtais Komisijos ir OLAF veiksmais, susijusiais su jos neįtraukimu į aptariamą sutartį.

32 Šį ieškinį *Vialto* grindė dviem prieštaravimais, susijusiais su OLAF veiksmų neteisėtumu – ji tvirtino, kad buvo pažeista, pirma, Reglamento Nr. 2185/96 7 straipsnio 1 dalis ir, antra, teisė į gerą administravimą, nediskriminavimo, proporcingumo ir teisėtų lūkesčių apsaugos principai. Be to, *Vialto* pateikė prieštaravimą, susijusį su Komisijos veiksmų neteisėtumu ir grindžiamą teisės būti išklausytam pažeidimu.

33 Per Bendrojo Teismo posėdį *Vialto* atsisakė reikalavimo atlyginti nurodytą turtinę žalą ir sumažino prašomą atlyginti tariamai patirtą neturtinę žalą iki 25 000 EUR.

34 Skundžiamu sprendimu Bendrasis Teismas, konstatavęs, kad Komisija klaidingai ginčijo jo jurisdikciją ir remdamasi šiuo pagrindu – ieškinio priimtinumą, atmetė visus *Vialto* prieštaravimus, kuriuos ši pateikė dėl OLAF ir Komisijos.

35 Skundžiamo sprendimo 69–73 punktuose Bendrasis Teismas visų pirma nusprendė, kad duomenys, su kuriais OLAF darbuotojai prašė leisti susipažinti šioje byloje, gali būti laikomi svarbiais OLAF tyrimui ir kad tapataus skaitmeninio atvaizdo padarymas priklauso Komisijos kompetencijai pagal Reglamento Nr. 2185/96 7 straipsnio 1 dalį. Tuo remdamasis skundžiamo sprendimo 74 ir 80 punktuose jis padarė išvadą, kad, kai OLAF darbuotojai paprašė *Vialto* leisti susipažinti su šiais duomenimis, kad galėtų juos išanalizuoti, jie nepažeidė tos nuostatos.

36 Toliau jis atmetė *Vialto* argumentus, susijusius su OLAF padarytu teisės į gerą administravimą, nediskriminavimo, proporcingumo ir teisėtų lūkesčių apsaugos principų pažeidimu. Dėl pastarojo principo Bendrasis Teismas, skundžiamo sprendimo 114 punkte priminęs sąlygas, kurios turi būti įvykdytos, kad asmuo galėtų juo remtis, to sprendimo 116 ir 117 punktuose konstatavo, kad nagrinėjamu atveju būtent po to, kai *Vialto* atsisakė patenkinti OLAF darbuotojų teisnius prašymus surinkti duomenis, šie sutiko nukrypti nuo OLAF gairėse nustatytos tvarkos, kiek tai susiję su duomenų gavimo ir tvarkymo vieta ir tam naudojama laikmena. Taigi to sprendimo 118 punkte Bendrasis Teismas padarė išvadą, kad *Vialto* negali remtis tuo, kad buvo pakankamai aiškiai pažeistas teisėtų lūkesčių, kurių ji turėjo dėl jos naudai nukrypstančios praktikos taikymo, apsaugos principas, nepaisant to, kad ji atsisakė tenkinti pagal Reglamento Nr. 2185/96 7 straipsnio 1 dalį pateiktus OLAF darbuotojų prašymus.

37 Galiausiai Bendrasis Teismas atmetė *Vialto* prieštaravimą, susijusį su tuo, kad Komisija pažeidė jos teisę būti išklausytai, ir konstatavo, pirma, skundžiamo sprendimo 121 punkte – kad OLAF adresuotuose raštuose *Vialto* pateikė pastabas dėl patikrinimo vietoje ir, antra, to sprendimo 122 punkte – kad sprendimą neįtraukti *Vialto* į aptariamą sutartį priėmė CFCU, nesaistoma Plėtros GD šiuo klausimu pareikštos pozicijos.

38 Taigi Bendrasis Teismas atmetė visą *Vialto* ieškinį, neišnagrinėjęs sąlygų, susijusių su pakankamai tiesioginio priežastinio ryšio tarp veiksmų, kuriais kaltinama, ir nurodytos žalos bei šios žalos buvimu.

Šalių reikalavimai

39 Apeliaciniu skundu *Vialto* Teisingumo Teismo prašo:

– panaikinti skundžiamą sprendimą ir

– priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

40 *Vialto* pažymi, kad panaikinimo atveju ji palieka Teisingumo Teismui spręsti, ar grąžinti bylą Bendrajam Teismui, kad šis priimtų sprendimą dėl esmės.

41 Komisija Teisingumo Teismo prašo:

– atmesti apeliacinį skundą kaip nepagrįstą ir

– priteisti iš *Vialto* bylinėjimosi išlaidas.

Dėl apeliacinio skundo

42 Grįsdama savo apeliacinį skundą *Vialto* nurodo tris pagrindus. Pirmieji du pagrindai grindžiami Bendrojo Teismo padarytomis klaidomis, nes jis atmetė du prieštaravimus, susijusius, pirma, su Reglamento Nr. 2185/96 7 straipsnio 1 dalies pažeidimu ir, antra, su teisėtų lūkesčių apsaugos principo pažeidimu. Trečiasis apeliacinio skundo pagrindas grindžiamas Bendrojo Teismo padarytomis klaidomis, nes jis atmetė prieštaravimą, susijusį su teisės būti išklausytam pažeidimu.

Dėl pirmojo pagrindo, grindžiamo Reglamento Nr. 2185/96 7 straipsnio 1 dalies pažeidimu

Dėl pirmojo pagrindo pirmos ir antros dalių

– *Šalių argumentai*

43 Pirmojo pagrindo pirmoje ir antroje dalyse *Vialto* tvirtina, kad Bendrasis Teismas padarė kelias klaidas, susijusias su OLAF įgaliojimais gauti ir rinkti duomenis atliekant patikrinimą vietoje.

44 Pirma, Bendrasis Teismas faktines aplinkybes iškraipė dviem būdais ir skundžiamo sprendimo 80 punkte klaidingai nusprendė, kad OLAF nepažeidė Reglamento Nr. 2185/96 7 straipsnio 1 dalies, kai paprašė *Vialto* leisti susipažinti su to sprendimo 71 punkte nurodytais duomenimis.

45 Viena vertus, byla, kurioje priimtas skundžiamas sprendimas, susijusi su tuo, ar ši nuostata buvo pažeista dėl OLAF prašymo surinkti šiuos duomenis, o ne dėl jos prašymo leisti susipažinti su minėtais duomenimis.

46 Dėl šio iškraipymo Bendrasis Teismas neteisingai taikė teisę, nes Reglamento Nr. 2185/96 7 straipsnio 1 dalyje numatytą teisę susipažinti jis turėjo aiškinti kaip apimančią, viena vertus, labai plačią tyrimo teisę, taikomą visoms šioje nuostatoje nurodytoms duomenų kategorijoms, ir, kita vertus, teisę rinkti tik tuos duomenis, kurie turi sąsają su operacijomis, su kuriomis susijęs patikrinimas.

47 Taip pat Bendrasis Teismas iškraipė faktines aplinkybes, kai skundžiamo sprendimo 80 punkte nekonstatavo, kad *Vialto* suteikė OLAF galimybę susipažinti su aptariamais duomenimis. Konkrečiai kalbant, Bendrasis Teismas turėjo atsižvelgti į OLAF protokolo priedą, susijusį su trečiąja patikrinimo diena, kurį *Vialto* pridėjo prie savo ieškinio. Iš šio dokumento matyti, kad OLAF leido išsamiai susipažinti su savo apskaitos sistema ir sandoriais.

48 Antra, skundžiamame sprendime nėra pagrįsta jo 74 punkte padaryta išvada, kad duomenys, kuriuos OLAF prašė leisti surinkti šioje byloje, buvo susiję su atitinkamomis operacijomis ir būtini, kad būtų tinkamai atliktas patikrinimas vietoje, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 2185/96 7 straipsnio 1 dalį. Taigi tokia išvada yra savavališka.

49 Trečia, tokia išvada, kuri pakartota ir skundžiamo sprendimo 83 punkte, yra teisiškai klaidinga, nes prieš atliekant paiešką pagal raktinius žodžius negalima preziumuoti, kad visi OLAF prašomi duomenys, be kita ko, visas dviejų *Vialto* darbuotojų susirašinėjimas ir jų kompiuterių turinys, taip pat visas jos serverio turinys ir visų nuo 2012 m. įvykdytų sandorių kopijos, turi sąsają su operacijomis, su kuriomis susijęs tyrimas, ir yra jam būtini, todėl OLAF turėjo teisę juos rinkti.

50 Ketvirta, Bendrasis Teismas iškraipė faktines aplinkybes, kai skundžiamo sprendimo 75 punkte konstatavo, kad *Vialto* prieštaravo tik šių duomenų rinkimui į laikmenas, kurios turėjo būti nuvežtos į OLAF patalpas, nors *Vialto* nuo pat pradžių apskritai prieštaravo, kad būtų renkami duomenys, nesusiję su tikrinamu projektu.

51 Komisija prašo kaip nepagrįstas atmesti pirmojo pagrindo pirmą ir antrą dalis.

– *Teisingumo Teismo vertinimas*

52 Pirma, negalima pritarti *Vialto* argumentui, kad Bendrasis Teismas iškraipė jos ieškinyje pateikto prieštaravimo, susijusio su OLAF inkriminuojamų veiksmų neteisėtumu, apimtį, grindžiamam Reglamento Nr. 2185/96 7 straipsnio 1 dalies pažeidimu.

53 Iš tiesų reikia pažymėti, kad skundžiamo sprendimo 62 punkte Bendrasis Teismas konstatavo, jog *Vialto* kaltina OLAF tuo, kad ši, pažeisdama šią nuostatą, reikalavo leisti surinkti duomenis, neturinčius sąsajos su aptariamu projektu. Be to, skundžiamo sprendimo 75 punkte Bendrasis Teismas patikslino, kad *Vialto* teigia leidusi OLAF darbuotojams susipažinti su visais prašomais duomenimis ir prieštaravusi tik dėl šių duomenų rinkimo.

54 Taigi negalima daryti išvados, kad Bendrasis Teismas ieškinį aiškino taip, kad šis prieštaravimas susijęs su Reglamento Nr. 2185/96 7 straipsnio 1 dalies pažeidimu dėl OLAF prašymo leisti susipažinti su šiais duomenimis, o ne dėl jų rinkimo.

55 Antra, kalbant apie *Vialto* teiginį, kad Bendrasis Teismas iškraipė faktines aplinkybes, kai skundžiamo sprendimo 80 punkte nekonstatavo, jog *Vialto* leido OLAF susipažinti su visais prašomais duomenimis, reikia pažymėti, kad šiuo punktu užbaigiami Bendrojo Teismo motyvai, susiję su Reglamento Nr. 2185/96 7 straipsnio 1 dalies aiškinimu, ir kad jame nėra jokio *Vialto* elgesio vertinimo. Vadinasi, šis teiginys grindžiamas klaidingu šio punkto supratimu.

56 Be to, net darant prielaidą, kad šiuo teiginiu *Vialto* siekė užginčyti motyvus, kuriais remdamasis Bendrasis Teismas padarė tokią išvadą, reikia pažymėti, kad skundžiamo sprendimo 63–78 punktuose nėra padaryta išvada, kad *Vialto* atsisakė leisti OLAF susipažinti su skundžiamo sprendimo 71 punkte nurodytais duomenimis.

57 Kita vertus, skundžiamo sprendimo 79 punkte Bendrasis Teismas konstatavo, kad OLAF darbuotojai nutraukė patikrinimą vietoje ir skaitmeninę techninę ekspertizę, nes *Vialto* nepateikė jiems duomenų, kurie, šios bendrovės manymu, saugomi kaip profesinė paslaptis arba kuriems taikomos sutarties sąlygos, kuriomis ji remiasi.

58 Šiuo aspektu svarbu priminti, kad remiantis SESV 256 straipsnio 1 dalies antra pastraipa ir Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 58 straipsnio pirma pastraipa apeliacinėje byloje gali būti nagrinėjami tik teisės klausimai. Todėl tik Bendrasis Teismas turi jurisdikciją nustatyti ir vertinti bylai reikšmingas faktines aplinkybes ir įrodymus. Taigi faktinių aplinkybių ir įrodymų vertinimas, išskyrus tuos atvejus, kai jie buvo iškraipyti, nėra teisės klausimas, dėl kurio galima pateikti apeliacinį skundą Teisingumo Teismui (2021 m. vasario 25 d. Sprendimo *Dalli / Komisija*, C-615/19 P, EU:C:2021:133, 73 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

59 Toks iškraipymas turi būti akivaizdžiai matomas iš byloje esančių dokumentų, neatliekant faktų ir įrodymų vertinimo iš naujo. Apeliantas turi tiksliai nurodyti, kokius įrodymus iškraipė Bendrasis Teismas, ir įrodyti nagrinėjimo klaidas, dėl kurių, kaip jis mano, šis teismas juos iškraipė (2020 m. kovo 4 d. Sprendimo *Tulliallan Burlington / EUIPO*, C-155/18 P–C-158/18 P, EU:C:2020:151 102 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

60 *Vialto* iš esmės teigia, kad jei Bendrasis Teismas būtų atsižvelgęs į OLAF protokolo priedą, susijusį su trečiąja patikrinimo vietoje diena, kuriame yra jos pastabos dėl šios patikrinimo dienos eigos, būtų turėjęs konstatuoti, kad *Vialto* suteikė OLAF galimybę išsamiai susipažinti su prašomais duomenimis.

61 Vis dėlto reikia pažymėti, kad tokiame dokumente pakartojamos *Vialto* pastabos dėl patikrinimo eigos, todėl jis tik leidžia išsiaiškinti jos nuomonę dėl šios eigos. Skundžiamo sprendimo 75 punkte Bendrasis Teismas patikslino, kad *Vialto* teigia leidusi OLAF darbuotojams susipažinti su visais prašomais duomenimis.

62 Vadinasi, *Vialto* pateiktas argumentas neleidžia nustatyti, kad Bendrasis Teismas iškraipė reikšmingas faktines aplinkybes ar įrodymus, todėl šį argumentą reikia atmesti kaip nepagrįstą.

63 Trečia, kiek tai susiję su tariama skundžiamo sprendimo 74 punkte pateiktos išvados motyvavimo stoka, reikia priminti, kad pagal Teisingumo Teismo suformuotą jurisprudenciją pareiga motyvuoti nereikalauja, kad Bendrasis Teismas išsamiai vieną po kito išnagrinėtų visus ginčo šalių argumentus, todėl Bendrojo Teismo motyvai gali būti numanomi su sąlyga, kad jie leidžia suinteresuotiesiems asmenims sužinoti, dėl kokių priežasčių Bendrasis Teismas atmetė jų argumentus, o Teisingumo Teismui – turėti pakankamai informacijos, kad jis galėtų vykdyti kontrolę (2020 m. birželio 25 d. Sprendimo *CSUE / KF*, C-14/19 P, EU:C:2020:492, 96 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

64 Šiuo atveju Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 66–73 punktuose išdėstė motyvus, dėl kurių nusprendė, kad duomenys, kuriuos OLAF prašė leisti surinkti, yra susiję su atitinkamomis operacijomis ir būtini tinkamam patikrinimo vietoje vykdymui, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 2185/96 7 straipsnio 1 dalį.

65 Iš šių punktų galima spręsti, kad tokia išvada visų pirma pagrįsta šios nuostatos formuluote, iš kurios, Bendrojo Teismo nuomone, matyti, pirma, kad OLAF turi teisę susipažinti su visa informacija ir dokumentais, susijusiais su faktinėmis aplinkybėmis, dėl kurių atliekamas tyrimas, ir pasidaryti dokumentų, būtinų patikrinimui vietoje atlikti, kopijas ir, antra, kad ji turi tam tikrą diskreciją nustatyti šiuo tikslu reikšmingus duomenis. Toliau Bendrasis Teismas rėmėsi šioje byloje OLAF vykdyto tyrimo dalyku ir prašomais duomenimis; jie, anot Bendrojo Teismo, priskirtini prie minėtoje nuostatoje nurodytų dokumentų tipo. Galiausiai Bendrasis Teismas

nurodė skaitmeninės techninės ekspertizės ypatumus, be kita ko, būtinybę indeksuoti duomenis darant atitinkamų duomenų skaitmeninius atvaizdus, kad būtų galima identifikuoti tyrimui svarbius dokumentus.

66 Šių motyvų pakanka, pirma, kad *Vialto* galėtų suprasti priežastis, dėl kurių jos argumentai buvo atmesti, ir, antra, kad Teisingumo Teismas galėtų vykdyti kontrolę. Taigi *Vialto* nurodytas argumentas dėl nepakankamo motyvavimo turi būti atmestas kaip nepagrįstas.

67 Ketvirta, kalbant apie nurodytą teisės klaidą, susijusią su Reglamento Nr. 2185/96 7 straipsnio 1 dalies aiškinimu, reikia pažymėti, kad skundžiamo sprendimo 74 punkte Bendrasis Teismas nusprendė, jog duomenys, kuriuos OLAF prašė leisti surinkti nagrinėjamu atveju, yra susiję su atitinkamomis operacijomis ir būtini tinkamam patikrinimo vietoje vykdymui, kaip tai suprantama pagal šią nuostatą. Be to, skundžiamo sprendimo 80 punkte Bendrasis Teismas konstatavo, kad, prašydama *Vialto* leisti susipažinti su šiais duomenimis, kad būtų galima juos išanalizuoti, OLAF nepažeidė tos nuostatos.

68 Šiuo aspektu Reglamento Nr. 2185/96 7 straipsnio 1 dalyje numatyta, kad Komisijos inspektoriai, laikydamiesi nacionalinės teisės aktų ir tokiomis pat sąlygomis kaip ir nacionalinės administracijos inspektoriai, gali susipažinti su visais atitinkamų operacijų duomenimis ir dokumentais, kurie būtini, kad būtų tinkamai atlikti patikrinimai ir inspektavimai vietoje. Šioje nuostatoje patikslinama, kad jie gali naudotis tokiomis pačiomis inspektavimo priemonėmis kaip ir nacionalinės administracijos inspektoriai, be kita ko, kopijuoti atitinkamus dokumentus. Joje taip pat nurodyta, kad patikrinimai ir inspektavimai vietoje gali būti susiję su, be kita ko, kompiuteriniais duomenimis.

69 Be to, iš Sprendimo 1999/352 2 straipsnio 1 dalies ir Reglamento Nr. 883/2013 3 straipsnio 1 dalies matyti, kad Reglamentu Nr. 2185/96 Komisijai suteiktus įgaliojimus atlikti patikrinimus ir inspektavimus vietoje įgyvendina OLAF.

70 Iš kartu taikomų šių nuostatų matyti, kad atlikdami patikrinimus vietoje OLAF darbuotojai tokiomis pačiomis sąlygomis kaip ir nacionalinės administracijos inspektoriai, laikydamiesi nacionalinės teisės aktų, gali susipažinti su visa informacija, įskaitant kompiuterinius duomenis, kuri būtina tinkamam patikrinimo vietoje vykdymui, ir kad jie gali naudotis tomis pačiomis inspektavimo priemonėmis kaip ir nacionalinės administracijos inspektoriai, be kita ko, kopijuoti atitinkamus duomenis.

71 Nors, dėl OLAF darbuotojų galimybei susipažinti su informacija taikomų sąlygų šioje nuostatoje daroma nuoroda į atitinkamos valstybės narės teisę, reikia pažymėti, kad *Vialto* visiškai netvirtina, kad OLAF pažeidė Vengrijos teisės normas, taikytinas atliekant aptariamą patikrinimą vietoje, ir nepateikia jokių argumentų šiuo klausimu.

72 Be to, pažymėtina, kad *Vialto* neginčija Bendrojo Teismo išvadų dėl tapataus skaitmeninio atvaizdo padarymo, pateiktų skundžiamo sprendimo 73 punkte, kuriame daroma nuoroda į to sprendimo 44 punkte esančius paaiškinimus. Bendrasis Teismas šiuose punktuose, remdamasis, be kita ko, OLAF gairių 4 ir 8 straipsniais, konstatavo, kad per tokią procedūrą skaitmeninėje laikmenoje esančių duomenų tapataus skaitmeninio atvaizdo padarymas skirtas tam, kad būtų galima indeksuoti duomenis, o tai savo ruožtu leidžia atlikti paiešką pagal raktinius žodžius naudojant specialią programinę įrangą ir taip nustatyti OLAF tyrimui reikšmingus dokumentus.

73 Kiek savo argumentais tokio tam tikrose skaitmeninėse laikmenose saugomų visų duomenų tapataus skaitmeninio atvaizdo padarymą *Vialto* siekia prilyginti visų šiose laikmenose saugomų dokumentų nukopijavimui, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 2185/96 7 straipsnio 1 dalį, reikia pabrėžti, kad, kaip savo išvados 78 punkte pažymėjo generalinis advokatas, ši operacija yra tik tarpinis tokių duomenų analizės etapas (pagal analogiją žr. 2020 m. liepos 16 d. Sprendimo *Nexans France ir Nexans / Komisija* (C-606/18 P, EU:C:2020:571, 63 punktą).

74 Taigi, net jei tokio atvaizdo padarymas techniniu požiūriu neišvengiamai reiškia, kad visi atitinkami duomenys turi būti laikinai „nukopijuoti“ tuo etapu, kai jų svarba dar nenagrinėjama, ši operacija patenka į Reglamento Nr. 2185/96 7 straipsnio 1 dalyje įtvirtintos teisės susipažinti su informacija įgyvendinimo sritį, nes ji skirta tik tyrimui reikšmingiems dokumentams identifikuoti. Negalima daryti išvados, kad taip OLAF nusikopijuoja visus atitinkamas dokumentus, kaip tai suprantama pagal šią nuostatą. Iš tiesų iš jos formuluotės ir struktūros matyti, kad kontrolieriaus turima teisė nusikopijuoti atitinkamus dokumentus, priešingai nei teisės susipažinti su informacija atveju, susijusi su tuo, kad jis galėtų ilgam laikui nusikopijuoti tam tikrus dokumentus, kuriuos laiko reikšmingais tyrimui, pasirinkdamas iš tų, su kuriais jam buvo suteikta galimybė susipažinti, nes vėliau šie dokumentai gali būti panaudoti atliekant tyrimą.

75 Šiomis aplinkybėmis Bendrasis Teismas, regis, galėjo pagrįstai manyti, kad tokio tapataus skaitmeninio atvaizdo padarymas gali būti siejamas su OLAF pagal Reglamento Nr. 2185/96 7 straipsnio 1 dalį suteiktais įgaliojimais susipažinti su informacija, būtina tinkamam patikrinimo vietoje vykdymui, ir nusikopijuoti atitinkamus dokumentus.

76 Taigi *Vialto* neįrodė, kad skundžiamo sprendimo 74 ir 80 punktuose Bendrojo Teismo padaryta išvada, jog *Vialto* pateiktu OLAF prašymu leisti surinkti skundžiamo sprendimo 71 punkte nurodytus duomenis, siekiant atlikti skaitmeninę techninę ekspertizę, nebuvo pažeista Reglamento Nr. 2185/96 7 straipsnio 1 dalis, yra teisiškai klaidinga.

77 Vadinasi, *Vialto* teiginys, kad tokioje išvadoje buvo padaryta teisės klaida, turi būti atmestas kaip nepagrįstas.

78 Penkta, *Vialto* argumentas, kad skundžiamo sprendimo 75 punkte Bendrasis Teismas iškraipė faktines aplinkybes, yra grindžiamas klaidingu skundžiamo sprendimo 75 punkto aiškinimu, todėl taip pat turi būti atmestas kaip nepagrįstas. Iš tiesų Bendrasis Teismas šiame punkte paprasčiausiai konstatavo *Vialto* prieštaravimą dėl duomenų rinkimo į laikmeną, kuri turi būti išvežta iš jos patalpų, ir *Vialto* to neginčija.

79 Taigi pirmojo pagrindo pirmą ir antrą dalis reikia atmesti kaip nepagrįstas.

Dėl pirmojo pagrindo trečios dalies

– *Šalių argumentai*

80 Pirmojo pagrindo trečioje dalyje *Vialto* teigia, pirma, kad skundžiamo sprendimo 77 punkte Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, kai jos argumentus, grindžiamus profesinės paslapties paisymu ir su jos prekybos partneriais sudarytų sutarčių sąlygomis, atmetė kaip nereikšmingus, kalbant apie Sąjungos deliktinės atsakomybės atsiradimą. Tokie argumentai būtų reikšmingi siekiant nustatyti, ar OLAF pažeidė Reglamento Nr. 2185/96 7 straipsnio 1 dalį, nes jais būtų

galima įrodyti, kad *Vialto* nurodytos išlygos dėl su tyrimu nesusijusių duomenų rinkimo yra pagrįstos. Pagal Teisingumo Teismo jurisprudenciją *Vialto* būtų turėjusi įrodyti, kad tokių išlygų suformulavimas nėra piktnaudžiavimas teisėmis.

81 Antra, Bendrasis Teismas iškraipė ieškinį, kai skundžiamo sprendimo 79 punkte nusprendė, kad negali būti laikoma, jog OLAF ją vertė pažeisti profesinį slaptumą arba su prekybos partneriais sudarytų sutarčių sąlygas, nors ji net neteigė, kad OLAF ją vertė taip elgtis.

82 Komisija prašo atmesti pirmojo pagrindo trečią dalį kaip iš dalies nepriimtiną, kaip iš dalies nereikšmingą ir bet kuriuo atveju kaip nepagrįstą.

– *Teisingumo Teismo vertinimas*

83 Dėl teisės klaidos, padarytos skundžiamo sprendimo 77 punkte, reikia pažymėti, kad Bendrasis Teismas tame punkte konstatavo, jog *Vialto* argumentai, grindžiami profesine paslaptimi ir sutartiniais įsipareigojimais, prisiimtais jos prekybos partnerių atžvilgiu, neturi reikšmės, kalbant apie Sąjungos deliktinės atsakomybės atsiradimą, nes jais siekiama pateisinti jos atsisakymą perduoti OLAF tam tikrus duomenis, su kuriais ši prašė leisti susipažinti, o ne apkaltinti OLAF ar Komisiją pakankamai aiškiu teisės normos, kuria privatiems asmenims suteikiamos teisės, pažeidimu.

84 Šiomis aplinkybėmis *Vialto* argumentas, kad ji privalėjo įrodyti, jog išlygos, kurias ji suformulavo dėl OLAF vykdomo tam tikrų duomenų rinkimo, nėra piktnaudžiavimas teisėmis, neįrodo, kad pirmojoje instancijoje pateikti argumentai dėl profesinės paslapties ir sutartinių įsipareigojimų, prisiimtų jos prekybos partnerių atžvilgiu, galėjo patvirtinti pakankamai aiškų teisės normos, kuria privatiems asmenims suteikiamos teisės, pažeidimą. Taigi šis argumentas nereikšmingas.

85 Tas pats pasakytina apie *Vialto* nurodytą ieškinio iškraipymą. Iš tiesų, net darant prielaidą, kad Bendrasis Teismas, kaip teigia *Vialto*, iškraipė pirmojoje instancijoje pareikštą ieškinį, kai skundžiamo sprendimo 79 punkte nusprendė, kad turi atsakyti į šios bendrovės nepateiktą argumentą, susijusį su OLAF jai darytu spaudimu, nes ji buvo verčiama pažeisti profesinę paslaptį ir sutartinius įsipareigojimus, prisiimtus jos prekybos partnerių atžvilgiu, tokia klaida negali kelti abejonių dėl *Vialto* pirmojoje instancijoje pateikto pirmojo priekaišto atmetimo.

86 Iš Teisingumo Teismo suformuotos jurisprudencijos matyti, kad dėl Bendrojo Teismo sprendimo perteklinių motyvų pateikti priekaištai negali lemti šio sprendimo panaikinimo, todėl yra nereikšmingi (2021 m. vasario 25 d. Sprendimo *Dalli / Komisija*, C-615/19 P, EU:C:2021:133, 103 punktas ir nurodyta jurisprudencija).

87 Vadinasi, pirmojo pagrindo trečią dalį reikia atmesti kaip nereikšmingą, todėl turi būti atmestas visas šis pagrindas.

Dėl antrojo pagrindo, grindžiamo teisėtų lūkesčių apsaugos principo pažeidimu

Šalių argumentai

88 Antrajame pagrinde *Vialto* pateikia kelis argumentus, kuriais siekia įrodyti, kad Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 118 punkte klaidingai nusprendė, jog šiuo atveju OLAF darbuotojai nepažeidė teisėtų lūkesčių apsaugos principo.

89 Pirma, skundžiamas sprendimas nepakankamai motyvuotas, nes jame nepaaiškinama, kodėl šiuo atveju nėra įvykdyta viena iš trijų būtinų sąlygų, kad būtų galima remtis teisėtų lūkesčių apsaugos principu.

90 Antra, skundžiamo sprendimo 118 punkte yra padaryta teisės klaida, nes jame nepaisoma jurisprudencijos, susijusios su draudimu atgaline data atšaukti administracinį teisės aktą, kuriuo suteikiamos subjektinės teisės arba panašios garantijos. Iš tiesų pirmąją patikrinimo dieną OLAF darbuotojų suteiktos garantijos dėl šio patikrinimo vykdymo procedūros buvo teisėtos. Šiuo aspektu *Vialto* pažymi, kad nukrypimas nuo OLAF gairių nereiškia Reglamento Nr. 2185/96 pažeidimo. Todėl OLAF darbuotojai negalėjo *a posteriotri* atšaukti šių garantijų ir reikalauti, kad šis patikrinimas būtų atliktas taip, tarsi šios garantijos niekada nebuvo suteiktos.

91 Be to, draudžiama atgaline data atšaukti administracinį aktą, net jeigu jis turėtų būti laikomas neteisėtu.

92 Trečia, Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, kai skundžiamo sprendimo 118 punkte nusprendė, kad *Vialto* negali remtis teisėtų lūkesčių dėl jos naudai nukrypstančios praktikos taikymo pažeidimu, nepaisant jos atsisakymo patenkinti OLAF darbuotojų pagal Reglamento Nr. 2185/96 7 straipsnio 1 dalį pateiktus prašymus. Konkrečiai kalbant, šio punkto formuluotė sudaro įspūdį, kad *Vialto* veikė nesąžiningai. Be to, kadangi OLAF darbuotojų prašymai neatitiko šios nuostatos, jos atsisakymas patenkinti šiuos prašymus buvo visiškai teisėtas. Jei OLAF darbuotojai būtų manę, kad dėl *Vialto* veiksmai buvo neteisėti arba trukdė atlikti tyrimą, jie būtų turėję pagal Reglamento Nr. 2185/96 4 ir 9 straipsnius prašyti nacionalinių institucijų pagalbos. Vis dėlto OLAF darbuotojai nusprendė nutraukti patikrinimą, netaikydami šios procedūros.

93 Komisija teigia, kad antrasis pagrindas yra iš dalies nereikšmingas ir bet kuriuo atveju nepagrįstas.

Teisingumo Teismo vertinimas

94 Pirma, kiek tai susiję su tariama skundžiamo sprendimo motyvavimo stoka, svarbu priminti, kad pagal Teisingumo Teismo suformuotą jurisprudenciją, nurodytą šio sprendimo 63 punkte, pareiga motyvuoti nereikalauja, kad Bendrasis Teismas išsamiai vieną po kito išnagrinėtų visus ginčo šalių argumentus, todėl Bendrojo Teismo motyvai gali būti numanomi su sąlyga, kad jie leidžia suinteresuotiesiems asmenims sužinoti, dėl kokių priežasčių Bendrasis Teismas atmetė jų argumentus, o Teisingumo Teismui – turėti pakankamai informacijos, kad jis galėtų vykdyti kontrolę.

95 Šioje byloje Bendrasis Teismas, skundžiamo sprendimo 114 punkte priminęs sąlygas, kurios turi būti įvykdytos, kad asmuo galėtų remtis teisėtų lūkesčių apsaugos principu, to sprendimo 116 punkte konstatavo, kad nagrinėjamu atveju būtent po to, kai *Vialto* atsisakė patenkinti OLAF darbuotojų prašymus leisti surinkti duomenis, šie sutiko nukrypti nuo OLAF gairėse nustatytos

tvarkos, kiek tai susiję su duomenų gavimo ir tvarkymo vieta ir tam naudojama laikmena. Be to, minėto sprendimo 117 punkte Bendrasis Teismas priminė, kad pagal Reglamento Nr. 2185/96 7 straipsnio 1 dalį OLAF turėjo teisę susipažinti su duomenimis, su kuriais *Vialto* atsisakė jai leisti susipažinti. Į tai atsižvelgdamas to sprendimo 118 punkte Bendrasis Teismas padarė išvadą, kad *Vialto* negali remtis tuo, kad buvo pakankamai aiškiai pažeistas teisėtų lūkesčių, kurių ji turėjo dėl jos naudai nukrypstančios praktikos taikymo, apsaugos principas, nepaisant to, kad ji atsisakė tenkinti OLAF darbuotojų pagal Reglamento Nr. 2185/96 7 straipsnio 1 dalį pateiktus prašymus.

96 Iš skundžiamo sprendimo 113–118 punktų matyti, kad Bendrasis Teismas nusprendė, jog *Vialto* neturėjo pagrindo remtis teisėtais lūkesčiais dėl susitarimo, kurio ji buvo nusprendusi nesilaikyti, taikymo.

97 Šių motyvų pakanka, kad *Vialto* galėtų suprasti priežastis, dėl kurių jos argumentai buvo atmesti, o Teisingumo Teismas – vykdyti kontrolę. Taigi *Vialto* nurodytas argumentas dėl nepakankamo motyvavimo turi būti atmestas kaip nepagrįstas.

98 Antra, kalbant apie *Vialto* argumentą, grindžiamą Teisingumo Teismo jurisprudencija, susijusia su teisės akto, kuriuo sukuriamos teisės, atšaukimo sąlygomis, pakanka konstatuoti, kad *Vialto* šiuo argumentu nesirėmė pirmojoje instancijoje.

99 Remiantis Teisingumo Teismo suformuota jurisprudencija, apeliaciniame procese pirmą kartą nurodytas pagrindas turi būti atmestas kaip nepriimtinas. Apeliaciniame procese Teisingumo Teismo jurisdikcija iš tiesų apsiriboja Bendrojo Teismo atlikto ieškinio pagrindų, dėl kurių jame ginčytasi, vertinimo nagrinėjimu. Leidimas šaliai Teisingumo Teisme pirmą kartą nurodyti pagrindą, kurio ji nebuvo nurodžiusi Bendrajame Teisme, reikštų leisti jai pateikti Teisingumo Teismui, kurio kompetencija apeliaciniame procese yra ribota, nagrinėti platesnės apimties ginčą nei tas, kurį nagrinėjo Bendrasis Teismas (2017 m. gegužės 30 d. Sprendimo *Safa Nicu Sepahan / Taryba*, C-45/15 P, EU:C:2017:402, 109 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

100 Taigi šis argumentas turi būti atmestas kaip nepriimtinas.

101 Trečia, kalbant apie *Vialto* argumentą, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, kai skundžiamo sprendimo 118 punkte nusprendė, jog *Vialto* negali remtis tuo, kad buvo pažeisti teisėti lūkesčiai, kurių ji turėjo dėl jos naudai nukrypstančios praktikos taikymo, nepaisant to, kad ji atsisakė tenkinti pagal Reglamento Nr. 2185/96 7 straipsnio 1 dalį pateiktus OLAF darbuotojų prašymus, reikia pažymėti, kad remdamasis tuo, kad *Vialto* atsisakė suteikti tam tikrą informaciją, nors buvo įsipareigojusi tai padaryti, Bendrasis Teismas netiesiogiai, bet neabejotinai nusprendė, kad *Vialto* negali turėti teisėtų lūkesčių dėl susitarimo, kurio ji buvo nusprendusi nesilaikyti, taikymo.

102 Reikia konstatuoti, kad atsisakiusi vykdyti įsipareigojimus, pagal tokį susitarimą prisiimtus OLAF darbuotojų atžvilgiu, *Vialto* padarė šio sprendimo taikymą neįmanomą, todėl vėliau ji negali remtis teisėtais lūkesčiais dėl jo taikymo.

103 Vadinasi, Bendrasis Teismas nepadarė teisės klaidos, kai skundžiamo sprendimo 118 punkte nusprendė, kad *Vialto* neturėjo pagrindo remtis teisėtais lūkesčiais dėl susitarimo, kurio ji buvo nusprendusi nesilaikyti, taikymo.

104 Taigi *Vialto* argumentas, kad skundžiamo sprendimo 118 punkte yra padaryta teisės klaida, turi būti atmestas kaip nepagrįstas.

105 Ketvirta, kalbant apie *Vialto* argumentą, kad skundžiamo sprendimo 118 punkto formuluotė sudaro įspūdį, jog ji veikė nesąžiningai, reikia konstatuoti, kad šis argumentas grindžiamas klaidingu skundžiamo sprendimo aiškinimu, nes tame punkte nepateikta jokio vertinimo šiuo klausimu, taigi jis turi būti atmestas kaip nepagrįstas.

106 Penkta, dėl *Vialto* argumento, kad OLAF darbuotojų prašymas leisti surinkti duomenis neatitiko Reglamento Nr. 2185/96 7 straipsnio 1 dalies, pažymėtina, kad išnagrinėjus pirmąjį *Vialto* pagrindą matyti, kad šį argumentą taip pat reikia atmesti kaip nepagrįstą.

107 Šešta, kalbant apie *Vialto* argumentą, grindžiamą Reglamento Nr. 2185/96 4 ir 9 straipsniais, reikia konstatuoti, kad *Vialto* nepateikė tokio argumento pirmojoje instancijoje, todėl, remiantis šio sprendimo 99 punkte nurodyta Teisingumo Teismo suformuota jurisprudencija, jis turi būti atmestas kaip nepriimtinas.

108 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, antrasis pagrindas turi būti atmestas kaip iš dalies nepriimtinas ir iš dalies nepagrįstas.

Dėl trečiojo pagrindo, grindžiamo teisės būti išklausytam pažeidimu

Šalių argumentai

109 Trečiajame pagrinde *Vialto* tvirtina, kad Bendrasis Teismas padarė kelias klaidas, kai skundžiamo sprendimo 121–123 punktuose atmetė jos argumentus dėl jos teisės būti išklausytai pažeidimo.

110 Pirma, skundžiamo sprendimo 121 punkte padarytos išvados dėl to, kad OLAF tariamai išklausė *Vialto*, nėra reikšmingos nagrinėjant klausimą, ar Plėtros GD pažeidė jos teisę būti išklausytai.

111 Antra, Bendrasis Teismas iškraipė faktines aplinkybes, kai skundžiamo sprendimo 94 ir 122 punktuose nurodė, kad šio GD pozicija dėl priemonių, kurių reikia imtis *Vialto* atžvilgiu, nesaistė CFCU. Iš tikrųjų iš bylos medžiagos matyti, kad toks prašymas CFCU buvo privalomas. Kitaip negali būti, nes tas pats GD finansuoja projektą, todėl pasirašė aptariamą sutartį.

112 Dėl tokio faktinių aplinkybių iškraipymo Bendrasis Teismas klaidingai taikė teisę. Jis turėjo padaryti išvadą, kad Plėtros GD privalėjo išklausyti *Vialto*, prieš paprašydamas CFCU imtis aptariamoje sutartyje numatytų būtinų priemonių, atsižvelgiant į tai, kad *Vialto* pažeidė sutartinius įsipareigojimus.

113 Trečia, Plėtros GD turėjo užtikrinti *Vialto* teisę būti išklausytai ir kai teikė rekomendaciją sustabdyti aptariamos sutarties arba šios sutarties dalies, kurią vykdo *Vialto*, vykdymą, kurią pridėjo prie savo prašymo. Iš tiesų iš Teisingumo Teismo jurisprudencijos, visų pirma 2019 m. balandžio 4 d. Sprendimo *OZ / EIB* (C-558/17 P, EU:C:2019:289), matyti, kad teisė būti išklausytam turi būti užtikrinama ir tais atvejais, kai Sąjungos institucija teikia neįpareigojančias rekomendacijas.

114 Komisija pritaria Bendrojo Teismo atliktai teisės būti išklausytam analizei ir teigia, kad trečiąjį pagrindą reikia atmesti kaip nepagrįstą.

115 Pirma, net jeigu Komisija turėjo išklausyti *Vialto* prieš pateikdama rekomendaciją CFCU, OLAF, kaip rekomendaciją pateikusi Komisijos tarnyba, šiuo atveju paisė tokio formalumo.

116 Antra, Bendrasis Teismas, neiškraipydamas faktinių aplinkybių, konstatavo, kad Komisija tik paragino CFCU imtis atitinkamų priemonių ir kaip pavyzdį pateikė rekomendacijas šiuo klausimu. Taigi Komisijos pozicija *Vialto* atžvilgiu nebuvo privaloma CFCU. Dėl to, kad Komisija finansavo projektą, tokia pozicija netampa privaloma.

117 Trečia, iš 2019 m. balandžio 4 d. Sprendimo *OZ / EIB* (C-558/17 P, EU:C:2019:289) matyti, kad išklausymas rekomendaciją teikiančiame organe yra subsidiaraus pobūdžio, o akcentas dedamas ant sprendimą priimančio organo. Be to, byloje, kurioje priimtas tas sprendimas, nagrinėta situacija skiriasi nuo šioje byloje nagrinėjamos situacijos, nes pirmojoje byloje rekomendaciją teikiantis organas ir sprendimą priimantis organas priklausė tai pačiai administracinei struktūrai.

Teisingumo Teismo vertinimas

118 Dėl teisės klaidos, kurią Bendrasis Teismas esą padarė skundžiamo sprendimo 122 punkte, reikia pažymėti, kad Bendrasis Teismas tame punkte nusprendė, jog Plėtros GD neprivalėjo išklausyti *Vialto* prieš CFCU priimant sprendimą neįtraukti *Vialto* į aptariamą sutartį, motyvuodamas tuo, kad CFCU priėmė šį sprendimą nesaistomas Plėtros GD pozicijos šiuo klausimu.

119 *Vialto* ginčija tokią išvadą ir teigia, kad net jeigu CFCU priėmė minėtą sprendimą nesaistoma Plėtros GD pozicijos šiuo klausimu, šis GD turėjo išklausyti *Vialto* prieš pareikšdamas savo poziciją.

120 Šiuo aspektu reikia priminti, kad Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 41 straipsnio 2 dalies a punkte nustatyta, kad teisė į gerą administravimą apima, be kita ko, kiekvieno asmens teisę būti išklausytam prieš taikant bet kokią individualią jam nepalankią priemonę.

121 Teisė būti išklausytam kiekvienam asmeniui užtikrina galimybę vykstant administracinei procedūrai iki bet kokio sprendimo, galinčio neigiamai paveikti jo interesus, priėmimo tinkamai ir veiksmingai pareikšti savo nuomonę (žr. 2020 m. birželio 4 d. Sprendimo *SEAE / De Loecker*, C-187/19 P, EU:C:2020:444, 68 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

122 Taip pat svarbu priminti, kad teisę būti išklausytam apima teisė į gynybą, ir ji yra bendrasis Sąjungos teisės principas, kuris turi būti taikomas, net jei nėra specialių teisės normų šiuo klausimu. Pagal šį principą reikalaujama, kad asmenims, kuriems skirti sprendimai, galintys turėti didelį poveikį jų interesams, būtų suteikta galimybė veiksmingai pareikšti savo nuomonę dėl šiuos sprendimus pagrindžiančių jų nenaudai surinktų įrodymų (šiuo klausimu žr. 2016 m. birželio 14 d. Sprendimo *Marchiani / Parlamentas*, C-566/14 P, EU:C:2016:437, 51 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

123 Be to, kaip savo išvados 121 punkte priminė generalinis advokatas, teisės į gynybą, kuri apima teisę būti išklausytam, pažeidimas turi būti nagrinėjamas atsižvelgiant į konkrečias kiekvienos bylos aplinkybes (šiuo klausimu žr. 2011 m. spalio 25 d. Sprendimo *Solvay / Komisija* (C-110/10 P, EU:C:2011:687, 63 punktą).

124 Kalbant apie nagrinėjamą Plėtros GD poziciją, reikia pažymėti, kad Reglamento Nr. 718/2007 10 straipsnyje, taikant bendruosius pasirengimo narystei pagalbos įgyvendinimo principus, numatyta, kad Komisija pagalbą gaunančiai šaliai perduoda tam tikrų veiksmų decentralizuotą valdymą, kuris apima bent jau konkursus, sutarčių sudarymą ir mokėjimus. Be to, iš šio reglamento 21 straipsnio 1 dalies f punkto matyti, kad pagalbą gaunanti šalis paskiria veiklos struktūrą pagal IPA komponentą arba programą. Iš to reglamento 28 straipsnio taip pat matyti, kad veiklos struktūra – tai įstaiga arba įstaigų grupė, veikianti pagalbą gaunančios šalies administracijoje ir atsakinga už šios pagalbos valdymą ir įgyvendinimą laikantis patikimo finansų valdymo principo; ji, be kita ko, organizuoja konkursų procedūras, dotacijų skyrimo procedūras, paskiau vykdomą sutarčių pasirašymą (šiuo klausimu žr. 2013 m. liepos 4 d. Nutarties *Diadikasia Symvouloi Epicheiriseon / Komisija ir kt.*, C-520/12 P, nepaskelbta Rink., EU:C:2013:457, 32 punktą).

125 Vadinasi, Sąjungai nepriklausančių šalių sudarytos viešosios sutartys, kurioms gali būti suteikta pagalba pagal IPA, atsižvelgiant į decentralizuoto valdymo principą ir toliau yra nacionalinės sutartys, o pasiūlymus teikiančios įmonės, su kuriomis sudaroma tokia sutartis, užmezga teisinius santykius tik su už sutartį atsakinga Sąjungai nepriklausančia šalimi (šiuo klausimu žr. 2013 m. liepos 4 d. Nutarties *Diadikasia Symvouloi Epicheiriseon / Komisija ir kt.*, C-520/12 P, nepaskelbta Rink., EU:C:2013:457, 34 punktą).

126 Taigi, kaip matyti iš Reglamento Nr. 718/2007 10 straipsnio 1 dalies, Komisijai tenka galutinė atsakomybė už bendrojo biudžeto vykdymą, todėl ji yra kompetentinga nustatyti sumas, kurios gali būti nefinansuojamos Sąjungos lėšomis.

127 Atsižvelgiant į galutinę atsakomybę už Komisijos bendrojo biudžeto vykdymą, reikia konstatuoti, kad raštas, kuriame ši institucija rekomenduoja CFCU nedirbti su *Vialto*, nurodydama, kad bet kuriuo atveju pastarajai pagal aptariamą projektą sumokėtos sumos neatitinka finansavimo Sąjungos biudžeto lėšomis reikalavimų, gali būti pagrįstai laikomas praktiškai galinčiu daryti didelę įtaką CFCU sprendimui dėl priemonių, kurių reikia imtis *Vialto* atžvilgiu, kiek tai susiję su aptariama sutartimi, galinčių padaryti jai neigiamą poveikį, ir ši įtaka pastebimai viršija tą, kurios tikimasi iš paprasčiausios rekomendacijos.

128 Taigi tokia Komisijos pozicija atitinkamam ūkio subjektui gali turėti tokio masto pasekmių, kad jam privaloma turėti galimybę pareikšti pastabas dėl veiksmų, kuriais kaltinamas, ir dėl priemonių, kurių reikia imtis jo atžvilgiu, kiek tai susiję su aptariama sutartimi, prieš Komisijai pareiškiant poziciją šiais klausimais (pagal analogiją žr. 2001 m. liepos 10 d. Sprendimo *Ismeri Europa / Audito Rūmai*, C-315/99 P, EU:C:2001:391, 29 punktą).

129 Šią Komisijos poziciją reikia laikyti *Vialto* nepalankia individualia priemone, kaip tai suprantama pagal Pagrindinių teisių chartijos 41 straipsnio 2 dalies a punktą.

130 Taigi reikia konstatuoti, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, kai skundžiamo sprendimo 122 punkte nusprendė, jog Komisija neturėjo pareigos išklausyti *Vialto* prieš CFCU priimant sprendimą neįtraukti *Vialto* į aptariamą sutartį.

131 Iš skundžiamo sprendimo 121 ir 123 punktų matyti, kad Bendrasis Teismas taip pat rėmėsi aplinkybe, jog nagrinėjamu atveju OLAF išklausė *Vialto*, kad atmestų jos argumentą dėl Komisijos padaryto teisės būti išklausytai pažeidimo.

132 Šiuo aspektu reikia konstatuoti, kad ši aplinkybė neleidžia Komisijai padaryti išvados, kad jos pareiga išklausyti atitinkamą asmenį buvo įvykdyta.

133 Iš tiesų, remiantis Reglamento Nr. 883/2013 11 straipsnio 1 dalimi, atlikusi tyrimą OLAF parengia tyrimo ataskaitą, prie kurios pridedamos jos generalinio direktoriaus rekomendacijos dėl to, ar reikia imtis veiksmų dėl tyrimo. Šio reglamento 11 straipsnio 3 dalyje nurodyta, kad po išorės tyrimo parengtos ataskaitos bei rekomendacijos visi svarbūs susiję dokumentai perduodami atitinkamų valstybių narių kompetentingoms valdžios institucijoms laikantis išorės tyrimus reglamentuojančių taisyklių ir prireikus – kompetentingoms Komisijos tarnyboms.

134 Iš šių nuostatų formuluotės ir struktūros matyti, kad institucija, kuriai skirtos šios rekomendacijos, turi pati atlikti savo tyrimą ir išklausyti atitinkamą asmenį prieš priimdama sprendimą, kuris gali būti jam nepalankus.

135 Šiomis aplinkybėmis OLAF ir Komisijos struktūriniai ryšiai taip pat negali jos atleisti nuo tokios pareigos, leidžiant konstatuoti, kad ši institucija jau buvo išklausiusi *Vialto* per OLAF darbuotojų vykdytą jos apklausą.

136 Taigi reikia pritarti trečiajam apeliacinio skundo pagrindui ir panaikinti skundžiamą sprendimą tiek, kiek jame kaip nepagrįstas atmestas *Vialto* priekaištas, susijęs su tuo, kad Komisija pažeidė jos teisę būti išklausytai.

Dėl ieškinio Bendrajame Teisme

137 Pagal Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 61 straipsnio pirmą pastraipą tuo atveju, jei Teisingumo Teismas panaikina Bendrojo Teismo sprendimą, jis gali pats paskelbti galutinį sprendimą, jei toje bylos stadijoje tai galima daryti, arba grąžinti bylą Bendrajam Teismui.

138 Remiantis Teisingumo Teismo suformuota jurisprudencija, Sąjungos deliktinės atsakomybės, kaip ji suprantama pagal SESV 340 straipsnio antrą pastraipą, atsiradimas siejamas su visų sąlygų įvykdymu, t. y. veiksmų, kuriais kaltinama Sąjungos institucija, neteisėtumu, žalos realumu ir priežastinio ryšio tarp institucijos veiksmų ir nurodytos žalos buvimu (2021 m. vasario 25 d. Sprendimo *Dalli / Komisija*, C-615/19 P, EU:C:2021:133, 41 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

139 Šioje bylos stadijoje galima priimti sprendimą dėl pirmosios iš šių sąlygų, susijusios su Komisijos veiksmais.

140 Iš tiesų iš motyvų, išdėstytų nagrinėjant *Vialto* apeliacinio skundo trečiąjį pagrindą, matyti, kad ši bendrovė įrodė, jog Komisija pažeidė teisę būti išklausytam, o ši teisė reiškia teisės normą, kuria privatiems asmenims suteikiamos teisės.

141 Dėl šio pažeidimo pakankamai aiškaus pobūdžio *Vialto* teigia, kad Komisija negalėjo tiesiog nuspręsti reikalauti, kad *Vialto* nebūtų įtraukta į projektą, nesuteikusi jai galimybės būti išklausytai ir pasinaudoti teise į gynybą.

142 Šiuo klausimu svarbu priminti, kad pagal Teisingumo Teismo suformuotą jurisprudenciją, kai Sąjungos institucija turi tik labai nedidelę diskreciją arba išvis jos neturi, paprasčiausio Sąjungos teisės pažeidimo gali užtekti, kad būtų nustatyta, jog buvo padarytas pakankamai aiškus šios teisės pažeidimas, galintis sukelti Sąjungos deliktinę atsakomybę (2021 m. sausio 20 d. Sprendimo *Komisija / Printeos*, C-301/19 P, EU:C:2021:39, 103 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

143 Kaip matyti iš nagrinėjant trečiąjį pagrindą išdėstytų motyvų, Komisija privalėjo išklausyti *Vialto*, prieš pranešdama CFCU apie savo poziciją dėl priemonių, kurių reikia imtis *Vialto* atžvilgiu, kiek tai susiję su aptariama sutartimi, todėl šiuo klausimu ši institucija neturėjo jokios diskrecijos.

144 Likusi šios bylos dalis nėra tokios stadijos, kad būtų galima priimti sprendimą.

145 Iš tiesų Bendrasis Teismas neišnagrinėjo kitų Sąjungos deliktinės atsakomybės atsiradimo sąlygų.

146 Be to, iš skundžiamo sprendimo 25 ir 26 punktų matyti, kad *Vialto* labai pakeitė savo poziciją dėl žalos, kurią ji tariamai patyrė per posėdį Bendrajame Teisme, apimties.

147 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, Teisingumo Teismas negali pakankamai tiksliai nuspręsti dėl žalos realumo ir priežastinio ryšio tarp Komisijos padaryto teisės būti išklausytam pažeidimo ir nurodytos žalos buvimo.

148 Taigi bylą reikia grąžinti Bendrajam Teismui, kad šis priimtų sprendimą šiuo klausimu.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

149 Kadangi byla grąžinama Bendrajam Teismui, reikia atidėti bylinėjimosi išlaidų klausimo nagrinėjimą.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (pirmoji kolegija) nusprendžia:

1. **Panaikinti 2019 m. birželio 26 d. Europos Sąjungos Bendrojo Teismo sprendimą *Vialto Consulting / Komisija* (T-617/17, nepaskelbtas Rink., EU:T:2019:446) tiek, kiek juo kaip nepagrįstas atmestas *Vialto Consulting Kft.* priekaištas, susijęs su tuo, kad Europos Komisija pažeidė jos teisę būti išklausytai.**

2. **Atmesti likusią apeliacinio skundo dalį.**

3. **Grąžinti bylą Europos Sąjungos Bendrajam Teismui, kad jis priimtų sprendimą dėl Europos Sąjungos deliktinės atsakomybės atsiradimo sąlygų, susijusių su priežastinio ryšio tarp Europos Komisijos padaryto teisės būti išklausytam pažeidimo ir nurodytos žalos buvimu, taip pat su žalos realumu.**

4. **Atidėti bylinėjimosi išlaidų klausimo nagrinėjimą.**

Parašai.